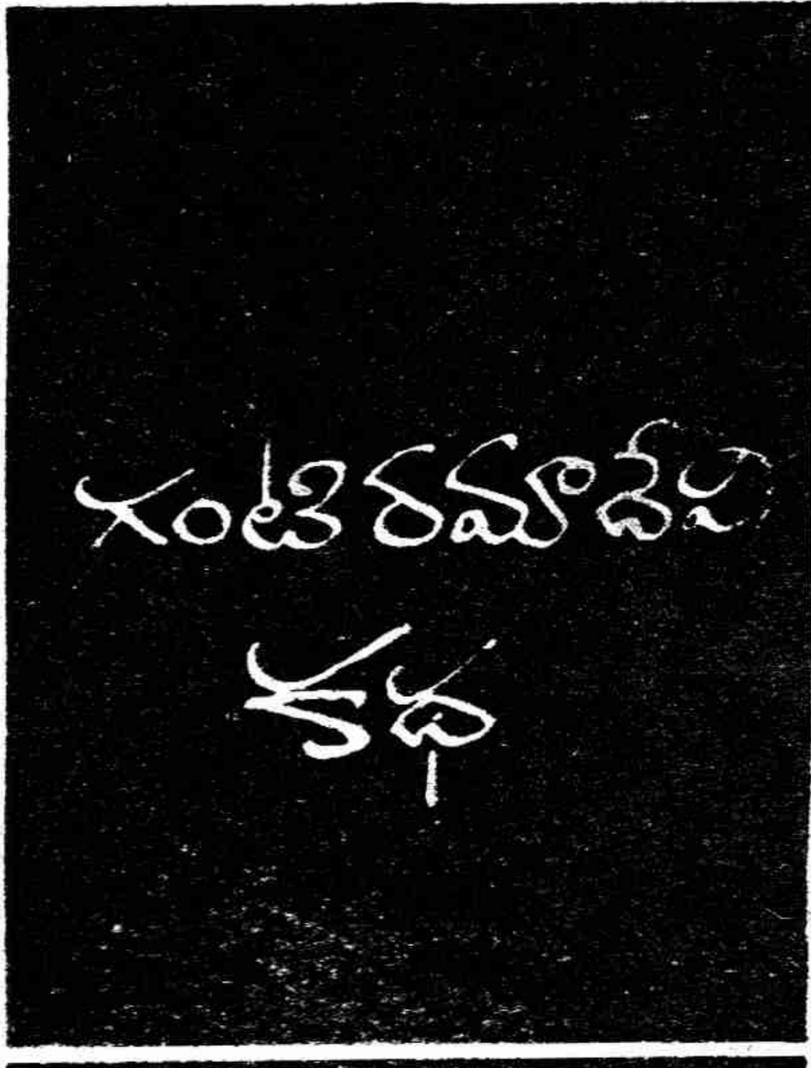

కులమతాల ముసుగులో
తన్నుకుచచ్చే మనుషులకు
బుద్ధి చెప్పినదెయ్యం కథ?

దయ్యం బుద్ధి

కంటిరంతా భయంతో గజగజ వణుకుతోంది.

రాతి చీకటి పడడంతో ఎవరూ ఇళ్ళల్లోనుంచి బయటకు రావడంలేదు.

కృష్ణయ్య పొలంలో దయ్యం తిరుగుతోంది. అది తలచుకుంటే వూర్లోకి రావడం ఎంతసేపు?

కృష్ణయ్య చావు చాలా దారుణంగా సంభవించింది. ఆ రాతికి ఇంటికి రావలసిన కృష్ణయ్య రాలేదు. రక్తంతో తడిసిన బట్టలు పొలంలో దొరికాయి. శవం దొరకలేదు. హంతకులు శవాన్ని మాయం చేశారు. రక్తం ఎండిపోయి నల్లగా అంటుకున్న గొడ్డలి పొలంలో దొరికింది.

శిలాపూర్ణో ఆరునెలల నుండి పరిస్థితి బాగులేదు. ఈ ఆరునెలల్లో ముగ్గురు మర్డర్ చెయ్యబడ్డారు. వాళ్ళ శవాలు పిల్లకాలువలో నో, పొలం గట్టు మీదో దొరికేవి. పదిమంది మీద హత్యా పయత్నం జరిగింది.

ఇవన్నీ కృష్ణయ్య దయ్యాన్ని చూడకముందు అంటే అది కనపడక ముందు.

రామనారాయణ కూతురు శ్యామల స్కూలుకెళ్ళి వస్తూ వుంటే దానియేలు, చిన అప్పారావు ఏడిపించారుట. రామనారాయణ కొడుకు, వెంకట సూర్యనారాయణ వాళ్ళలో కలబడ్డాడు. కొట్టుకున్నారు.

పది రోజుల తర్వాత వెంకట సూర్యనారాయణ పొలంలో వుండగా అతని తల పగులగొట్టారు ఎవరో చీకటి మాటున.

రామనారాయణ మనుషుల్ని పంపాడు చిన్న అప్పారావును, దానియేలును చితకబాదమని.

వాళ్ళు దొరకలేదు.
 సంక్రాంతి పండక్కి రామనారాయణ
 పెళ్ళాంతో సహా సినిమాకు వెళ్ళాడు.
 బెంచీ టిక్కెట్టు కొనుక్కుని లోపలికె

ళ్ళారు ఇద్దరూ. సినిమా హాలు చీకటిగా
 వుంది. ఇంటర్ వెల్ లో లైట్లు వేశారు. ఆ
 వెలుగులో రామనారాయణ ప్రక్కన చూసి
 వులిక్కిపడ్డాడు.

దానియేలు అన్న సత్యవరప్రభు కూర్చు
ని వున్నాడు.

“ఎదవ సినిమా! చిచి—” అని చీదరిం
చుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు రామనారాయణ.

సత్యవరప్రభుకు తల తీసేసినట్టయింది.
అతనొక గవర్నమెంటు అఫీషియల్.

“ఇల్లిటరేట్ కంట్రీ బ్రూట్స్—” అని
గట్టిగానే తిట్టాడు.

“ఏంలూ ఎదవా కూశావ్” —
చొక్కా పట్టుకున్నాడు ప్రభుని రామనారా
యణ.

సినిమా మొదలవటంతో ఆ దెబ్బలాట
అక్కడితో ఆగిపోయింది.

వారంరోజుల తర్వాత చినఅప్పారావు
శవం పాలం గట్టుమీద కనపడింది. జనం
వూహించారు అది ఎవరి పనో!

వెంకట సూర్యనారాయణ మూడురోజు
లయింది ఆసుప్రతి నుంచి విడుదలయి.

ఊరు భగ్గుమంది—
దాని మీద కులాల అగ్గిలం వేశారు. అదె
మంట మండింది.

ఆ మంటల్లో రామనారాయణ పంటకు
ప్ప తగలడిపోయింది.

ఆవేళ, ఆయన కూతురు శ్యామల
ఏడుస్తూ వచ్చింది స్కూలు నుంచి.

స్కూలు నుంచి వస్తూ వుంటే బలవం
తం చేసారని, వాళ్ళు బహుశా చినఅప్పారావు
తమ్ముళ్ళని చెప్పింది.

హత్య కన్నా ఎక్కువ వుడికించేది
ఇటువంటివే.

“ఒరేయ్ ! మా ఆడోళ్ళ మీద చెయ్యేస్తా
రా. మీ ఆడంగులను వదలంరా” అన్నారు

రామనారాయణ కులంవాళ్ళు.

ఆ రాత్రి ఆ వూర్లో మారణహోమమే
జరిగింది.

గుడిసెలు అంటుకున్నాయి.

ఆస్తులు బుగ్గయ్యాయి. అధికంగా నష్ట
పోయింది ఆడవాళ్ళే. ప్రాణం కోసం పారిపో
యారు మగాళ్ళు. మానం కోసం మంటలో
దూకారు ఆడవాళ్ళు.

తెల్లారేసరికి, బూడిదగా మారిన ఇళ్ళు.
సజీవంగా కాలిపోయిన శరీరాలు.

అప్పుడే ఒక కొత్త పిడివాదం మొదలయి
ంది. మాటల్లో మతం చోటు చేసుకుంది.
కులాలతోనే కుతకుతలాడిపోతున్న వూరు,
మతం కలగజేసుకోవడంతో మాడి మసిబొగ్గ
యిపోయింది.

కులమన్నా, మతమన్నా కనీసం గౌరవం
కూడా లేని గుంటనక్కలు, మెయిన్
స్ట్రీజిమీద కొచ్చేసాయి.

అవి నిరాహారదీక్షలు చేసాయి. స్ట్రీట్ మెం
ట్లీచ్చాయి. అన్యాయాలను పోరాడే ప్రతికలు
బలహీనవర్గాల మద్దతంటూ హెడ్డింగులు
పెట్టి రాసేసాయి.

శిలాపురం వాళ్ళకి తెలీదు—

తమ మీద సింపతీ కురిపిస్తున్న నాయకు
లు — తమకు ఓటు లేదని తెలియగానే నీటి
ఆవిరి గాలిలో కలిసిపోయినట్టు కలిసిపోతారని.
మసాలా హెడ్డింగులు లేకపోతే సదరు
ప్రతికలు, ఆ వూరి పేరు కూడా గుర్తుంచు
కోవని.

అప్పుడు కనిపించింది కృష్ణయ్య దయ్యం

! పొలాల్లో తిరుగుతూ!

జనం వణికిపోయారు!

అందరికీ ప్రాణభయం పట్టుకుంది—

ఆ దయ్యం మామూలు దయ్యం కాదు. పగ, ప్రతీకారం తీర్చుకోవడం కోసం కాచుకున్నది. ఎవరో దానికి హాని చేశారు! వాళ్ళను చంపుతుంది. ఉహా — వాళ్ళని మాత్రమే చంపుతుందని ఏమిటి గ్యారంటీ — మనిషికున్న 'బుద్ధి' దానికుంటుందా?

దానిది 'దయ్యం తెలివి' కదా. దానికి మంచి చెడూ తెలీవు. ఎవరు కనుపిస్తే వాళ్ళని పీక్కుతింటుంది.

'శిలాపురం' అసలు 'శిలువ పురమని' చారిత్రక ఆధారాలు వెతుకుతున్న జనం కృష్ణయ్య దయ్యం రావడంతో అది మర్చిపోయారు.

చినఅప్పారావు, దానియేలు, శ్యామల, వెంకట నారాయణ సంగతి మర్చిపోయారు.

ఆ చిన్నవూర్లో ఇంతవరకు ప్రపంచ యుద్ధం జరిగింది.

ఇప్పుడు కళవళ పడిపోతూ వుంది.

ఆటంబాంబు బాబులాటి మరో వార్త

ఆ ఉదయం బద్దలయింది.

కృష్ణయ్య దయ్యం — నిజం దయ్యం కాదు!

అతనే ఆ వేషం వేసాడు!

"వెధవ ఎంత మోసం చేశాడు! హడల గొట్టి చంపావు కదరా! నీ ముహం మండా! ఇప్పుడు నిజంగా నిన్ను చంపుతాం" జనం ఆగ్రహంగా అనుకొన్నారు.

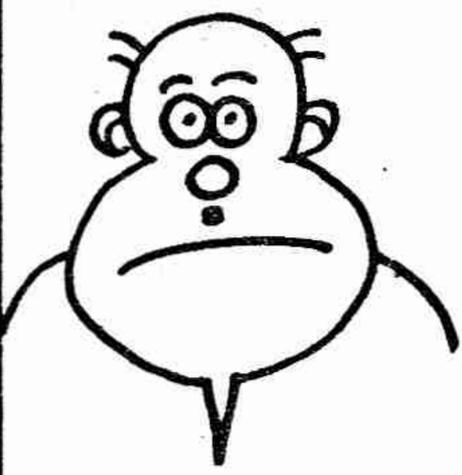
ఒక క్షణం ఆలోచించారు.

కృష్ణయ్య న్యూటలిస్టు. ఎవరిలోనూ చేరలేదు. మరి ఏం ఒరుగుతుందని దయ్యం నాటకం ఆడాడు.

ఊర్లో యువకులు కృష్ణయ్య పెడరెక్కలు విడిచి కట్టి రచ్చబండ దగ్గరకు ఈడ్చుకు వచ్చారు. జనం గుమిగూడారు?

"కాటికి కాళ్ళు చాచుకుని, నీకిదేం పాయ్యేకాలం కృష్ణయ్య — నిజం చెప్పు — ఎందుకిలా చేసావ్?" జనం నిలదీశారు.

టైప్స్!

మూస్టారు విద్యార్థులలో సీరియస్ గా చెప్పాడు "రేపు మీరంతా లెక్కలు టైప్స్ తో చూపించాలి. అర్థమైందా?"

"టైప్స్ మూడు రావు కదండీ" అన్నారు విద్యార్థులు.

"ఇప్పుడు వేసి చూపించాను కదరా!"

"లెక్కలు చేశారుగాని టైప్స్ ఎక్కడ వేశారు!"

"...!!!"

—పి. లింగరాజు (మచిలీపట్నం)

కృష్ణయ్య నీరసంగా నిలబడ్డాడు. అందరి కీ దండం పెట్టాడు. బలహీనమైన గొంతు తో ఇలా చెప్పాడు.

“నేను దయ్యాన్ని కాదు — నన్ను దయ్యం పట్టింది. ఇన్నాళ్ళూ నాకు నా మతిలేదు. ఇవన్నీ దయ్యం బుద్ధులే అదే నా చేత ఈ నాటకం ఆడించింది” —

“వివరంగా చెప్పు” జనం ఆవేశంగా అరిచారు.

కృష్ణయ్య వూపిరి పీల్చుకొని చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

“మన వూరి శిలాపురం ప్రశాంతంగా వుండేది. కులాలు, మతాల పట్టింపు లేకుండా, గాలికి, వానకి, ఎండకి చలించకుండా రాయిలా వుండేది.

మన మనస్సులో పెడబుద్ధి ప్రవేశించింది. మనస్సులో ద్వేషం పెళ్ళున పగిలిన అగ్నిపర్వతపు లావాలా పొంగింది. ఇది మన నాయకులు, మతనాయకులు సువర్ణావకాశం గా భావించారు. అగ్నిని ఎగదోసారు. కొన్ని ఇళ్ళు కాలాయి. కొన్ని శరీరాలు బుగ్గయ్యాయి. వూరు పేరు ఏదో అన్నారు. మీరూ, మేం వేరన్నారు. ఇన్నాళ్ళయింది మనం ఆ దృష్టితో ఒకళ్ళనొకళ్ళం చూడలేదు. పలకరించలేదు. ఇప్పుడెవరో వచ్చి చెప్పాలా? మనందరం ఒకటని. అంటే భేదభావం లేనిది కల్పించడం కాదా?

చినఅప్పారావును ఎవరో చంపేసారు. ఆ దయ్యం నాకు కనుపించింది”

జనం నిశ్శబ్దంగా వింటున్నారు.

మళ్ళీ మొదలుపెట్టాడు కృష్ణయ్య.

“నేను ఎక్కువ చదువుకోలేదు. నాకు

మతం గురించి తెలిదు. మనలో చాలామంది కీ తెలిదు. ఆకాశం ఎందుకు గర్జిస్తుందో సింహానికి తెలియదు. ఆకాశగర్జనకు కోపం వచ్చి, సింహం ప్రతిగర్జన చేస్తుంది. అది మృగం.

తెలియని వాటి గురించి ఆవేశపడటం మృగ లక్షణం. నా మతం గురించే నాకు తెలిదు. దాని గురించి నేను ఆవేశపడడం ఎందుకు? ఆ మృగంలాగ.

ఎంత గొప్ప మతమైనా నిలిచేది — మహా అయితే అయిదువేల ఏళ్ళే! ప్రతి మతం మూడువేల ఏళ్ళనాటికే వృద్ధాప్యంలో ప్రవేశిస్తుంది. క్రమంగా నశిస్తుంది. అవసరంలేని ఏ వస్తువైనా నశిస్తుంది.

వరాలివ్వని దేముడిని ఎవరూ కొలవరు. ప్రసాదం పెట్టని కోవెలకు ఆదరణే వుండదు. సామాన్య మానవుడికి ఆధ్యాత్మికత అర్థంకాదు. తృణమో, పణమో ముట్టచెప్పే దేముడు — మతం కావాలి. అది ఇవ్వనినాడు, లేదని తెలిసిననాడూ, దానివైపు ముఖం చూపించడు మనిషి.

మహాబలమైన వటవృక్షాల్లాటి మతాలే అయిదువేల ఏళ్ళ స్వల్పకాలంలోనే అంతరించిపోతున్నాయి. ఇక కులమా? అది వృత్తి. వృత్తి మారినప్పుడు ఇక కులమెక్కడిది?

ముందే చెప్పాను నాది దయ్యం బుద్ధని. నా మనిషి బుద్ధి నాకుంటే, అప్పుడే ఎదిరించేవాడిని — అయిదువేల ఏళ్ళు స్వల్పకాలమంటావా అని. అయితే ఆ దయ్యం చెప్పింది. ఇప్పుడు భూమి వయస్సు 197,30,00,000 సంవత్సరాలు. 39,460 మతాలు పుట్టి అంతరించి వుండొ

లి.

జనం అరిచారు — “ఆపవయ్యా! నీ వూకదంపుడు — నీది దయ్యం బుద్ధా — అదేదో గొప్పదన్నట్టు”

“అవును బాబూ! మీరంతా నాకన్నా తెలివైనవాళ్ళు. నేను దయ్యపు బానిసను. నా రూపం మీలాటిదే. నా మనసులో దయ్యం వుంది. అదే చెప్పిస్తూ వుంది. నాకూ అనిపిస్తూ వుంది. దయ్యాలకే కుల మతాల ప్రసక్తి ఉండదు. అదంటే ప్రతి వాళ్ళకి

భయమే. అందుకే అందరూ ఒకటయ్యారు ”

కృష్ణయ్య మాటలు కొంత మందికి అర్థమయ్యాయి. కొంతమందికి తికమకగా అనిపించాయి.

అర్థమైన వాళ్ళకి అనిపించింది “దయ్యం బుద్ధి, మనకన్నా దొడ్డదని”

దివ్యభారతి లీలలు

సాజిద్ లాంటి బాయ్ ఫ్రెండ్స్ డి లెక్కలేదు! గోవిందా ఎప్పుడూ వెంటపడుతూనే వుంటాడు. ఇక ప్రీతీలు, అర్మాన్ కోష్లీలకు దివ్యభారతే దేవత.

వీళ్ళందరితో బోర్ కొట్టేసిందేమో మన దివ్యబేదికి. జెంటిల్ మ్యాన్ కావాల్సివచ్చాడు. అంతే వేట మొదలైంది. ఎరగా జాకీ షాఫ్ దివ్యమోజాలో పడిపోయాడు. దివ్యభారతి జాకీ షాఫ్లు కలిసి రెండు వ్రీతాల్లో వర్క్ చేస్తున్నారు. అదే అవకాశం అనుకుందేమో దివ్య సాప “నీ ఫిజిక్ బావుంది. నువ్వెంతో మ్యానీగా వున్నావు. నీ కసలు పెళ్ళయినట్టే అనిపించదు అంటూ మస్కా కొట్టి చివరగా ‘నువ్వంటే నాకు చచ్చేంత ఇష్టం’ అని గారాలు, నయగారాలు పోయిందట అమ్మడు.

దాంతో అయిసైపోయిన జాకీ షాఫ్ దివ్యను తన కార్లో ఎక్కించుకుని మధ్ అయిలాండ్ కి తీసుకుపోయాట్ట. ఆక్కడేం జరిగిందో మరి ఆడక్కండి! బావుండదు!!

కాకపోతే అక్కడ్నుండి వచ్చిన్నుండి దివ్యభారతి జాకీ నామస్మరణ మొదలెట్టిందట అదండీ! దివ్యభారతి రానలీల..!

—నిహారిక